

WATCHMAN

ÄĚtvrtek, 11 kvÄĚten 2017

UÄĚ dlouho jsme tu nemÄĚli nÄĚjaké psaní o zajímavostech ze svÄĚta, nÄĚjaký cestopis - a tak jsem s povdÄĚkem pÄĚijala vel zajímavé a úsmÄĚvné povídání našeho "toulavého", který poslal vzpomínku na jednu ze svých mnoha toulek. KdyÄĚ se tak na tamÄĚjší krajinu koukám, ÄĚíkám si: "Je to tam hezké, barevné, ale nejspíš tam bylo setsakramentské horko!"

Jít s dobou je dneska nutnost, kdyÄĚ nechceš, aby tÄĚ pÄĚeválcovala. PÄĚizpÄĚsobit se je taky protoÄĚ jsou v souÄĚasnosti v kurzu detektivky, zdvihl jsem hozenou rukavici, kdyÄĚ se onehdy objevila pÄĚede mnou. A tak jsem dnes pÄĚijel do národního parku Arches v Utahu ne jako zvědavý turista, ale jako zvědavý detektiv! To proto, abych se tu pokusil najít Watchmana. A jednou pro vÄĚdy taky jeho tajemství, tenhle voÄĚech, rozlousknul! Jestli existuje, nebo ne!

PÄĚiznám se, ÄĚe mi uÄĚ dlouho leÄĚí v hlavÄĚ, jak to s ním ve skuteÄĚnosti je. ProtoÄĚe Watchman, nejspíš asi mhlídaÄĚ toho všeho tady, jak uÄĚ samo jméno napovídá, je nÄĚco jako Yetti, SnÄĚnej muÄĚ. Taky se po nÄĚm zachoval jen pár stop a další se hledají tÄĚko. Navíc, dvÄĚ fotky, co vlastním, nejsou moc prÄĚkazný, ÄĚe existuje, nebo by mohly existovat. ProtoÄĚe kdo ví, jestli to není podvrh, coÄĚ v dnešní digitální dobÄĚ jde udÄĚlat snadno a tÄĚko se to odhalí. Zároveň ale nejde vylouÄĚit, ÄĚe existuje, dokud se definitivnÄĚ neprokáÄĚe, ÄĚe neexistuje! CoÄĚ pÄĚipouštím, tak prokazuje tÄĚko, jestli neexistuje. Mám jenom dvÄĚ stopy, ÄĚeho se chytit – jednak ty fotky, u kterých ale nedokáÄĚurÄĚit, jestli jsou pravý, nebo je to habaÄĚra autorÄĚ díky photoshopu na naivní lidi, jako jsem já. A potom ještÄĚ návod, kde ho hledat – asi 4 míle od Visitor Centra. Jestli se myslí vzduršnou ÄĚarou, nebo je to vzdálenost na tady se kroutící páteÄĚní asfaltce, procházející celým parkem, to uÄĚ jsem z ÄĚlánku Amíka, kde jsem kdysi dávno tu první fotku Watchmana objevil, rozhodnÄĚ nepoznal. Na druhý fotce se s ním dokonce vyfotili tÄĚi maníci, tak jsem aspoÄĚ získal pÄĚedstavu o jeho velikosti – odhadem tak 8 - 10 m ve vzpÄĚímený poloze. Zajímavý ovšem je, ÄĚe kdyÄĚ jsou za ÄĚas zase na Watchmana vzpomnÄĚ, uÄĚ jsem nikde ÄĚádnou jeho fotku nenašel. Dokonce ani ty první dvÄĚ! Internet se mezitím promÄĚnil, zpÄĚehlednil, nÄĚkterý vyhledáÄĚe zmizely, vznikly nové, který podle správceÄĚ nemravný fotky uklidily z veÄĚejnÄĚ pÄĚístupných míst, a schovaly je mezi nemravný. A i kdyÄĚ uÄĚ je to dávno, protoÄĚe tenkrát byl internet štÄĚ hodnÄĚ mladý, poÄĚád se vod tý doby nedokáÄĚu rozhodnout, jestli byly ty fotky fakt pravý, nebo to byl jenom zdaÄĚilej podvrh. Tomu by nasvÄĚovalo to, ÄĚe uÄĚ jsem jiný nikdy nenašel. PÄĚestoÄĚe kolega v práci tvrdí, že internet je dneska všechno. AspoÄĚ tedy to, co se stalo a existuje od jeho rozšíÄĚení mezi šíroukou veÄĚejnost. Taky je tam spousta vÄĚcí, taky balastu; jde o to, jak co najít. JenÄĚe, kdyÄĚ nevíš, kde hledat, nebo jak se ptát? CoÄĚ není v tomhle pÄĚípadÄĚ zas tak divný – nevím totiž, jestli Watchmanovi taky tak místní ÄĚíkají, jako ten pokud existuje - protoÄĚe pod tímhle oznaÄĚením si ho zkrátka nevygÄĚgluješ. Ten Amík tenkrát, co se s jeho fotem na svých stránkách nepokrytÄĚ chlubil, ho pÄĚedstavoval jako nÄĚco tajemného, co tady drÄĚí úÄĚady v tajnosti, pod pokliÄĚ. TakÄĚe tÄĚ na nÄĚj oficiálnÄĚ nikdo neupozorní a proto se o týchle naprostý raritÄĚ nikde nedovíš! ÄĚádný informace na webových stránkách národního parku Arches se o nÄĚÄĚem takovým vÄĚbec nezmiÄĚují! ÄĚeili, jakoby takovou kuriozitu tady ani snad nemÄĚli, a nebo spíš ani nechtÄĚli mít. Kuriozitu, kterou by si kaÄĚdej jenom trochu pÄĚi smyslech urÄĚitÄĚ považoval pÄĚidal k ní chytrý povídání – prostÄĚ pÄĚíbÄĚh. TÄĚeba o tom, jak se tu Watchman objevil, kdy a proč. Jak se to tak tÄĚeba na zámku s Bílou paní nebo ÄĚerným rytíÄĚem. Aby byl zkrátka dobře dÄĚvod se tam jít podívat. CoÄĚ se dá pak vÄĚdycky patÄĚitÄĚnÄĚ i ekonomicky zhodnotit. Tady v Americe i bez strašidel jinak celkem bÄĚnej standard u všeho, na ÄĚem by se to dalo jenom trochu. KdyÄĚ nÄĚkde není nic zajímavého, aby tam pÄĚmilákali turisty, tak tam neobvyklého zajímavého prostÄĚ udÄĚlají. Aby na sebe upozornili – u nás se takhle tÄĚeba rychle rozmnoÄĚily z evropské dotací postavený rozhledny, postavený i na místech, kde z nich není nic zajímavého vidÄĚt (inu, dotace). ProtoÄĚe takových míst jinak niÄĚím zvláštním nevynikajících, je všude spousta. Tady jsem toho zviditelnÄĚní místních na svých cestách vidÄĚl mnoho – obrovský sochy bizona, krávy, meruÄĚky, šišatýho míÄĚe z amerického fotbalu nebo tÄĚme krytýho vozu prvních kolonistÄĚ, postavenýho uprostÄĚed niÄĚeho. JenomÄĚe konkrétnÄĚ v pÄĚípadÄĚ Watchmana tohle tÄĚmÄĚ neznámých dÄĚvodÄĚ neplatí. Tady si takový pÄĚírodní zvláštnosti neváÄĚí, dokonce se tváÄĚí, ÄĚe neexistuje (jestli tedy existuje :-)) Na druhou stranu chápu, ÄĚe v tomhle parku je tÄĚch pozoruhodností tolik, ÄĚe jednu navíc tu klidnÄĚ oÄĚelí, zvlášÄĚ, kdyÄĚ vypadá, jak vypadá. CoÄĚ zvlášÄĚ u bigotních katolíkáÄĚ urÄĚitÄĚ nebude vyvolávat pÄĚílišný nadšení. AlespoÄĚ jsou tolerantní. To muslimové by ho nejspíš zakryli a ti radikální asi hned vyhodili do vzduchu, aby nepohoršoval. Jako ty dvÄĚ sochy BuddhÄĚ v bámijským údolí v Afghánistánu v roce 2001, protoÄĚe se v islámu nesmí zobrazovat sochy nebo obrazy lidí. A tak jsem tu. Abych zjistil, jestli jsem naivní, kdyÄĚ jsem v existenci Watchmana pÄĚesto uvÄĚtil. ProtoÄĚe, marná sláva, kdyby byl fakt skuteÄĚnej, je to aÄĚ k neuvÄĚtlení, podobnej je originálu co vlastní polovina lidstva. Vzhledem k tomu, ÄĚe tohle je ale hodnÄĚ moc divný místo na týchle planetÄĚ, o ÄĚemÄĚ se kaÄĚdej snadno pÄĚesvÄĚdí návštÄĚvou tÄĚeba zdejší ÄĚžáblovo zahrady (Devils Garden), nebo pece (Fierry Furnace) – ta je taky dobrá, a nakonec ani ten Viklan (Balanced Rock) není vÄĚbec marnej, nemusí to být zase tak úplnÄĚ nemoÄĚný, jak by se mohlo snad nÄĚkomu na první pohled zdát.

PÄĚi mých pÄĚedcházejících návštÄĚvách tady jsem na nÄĚho ale nenarazil. Zato jsem si ovÄĚtil, ÄĚe o nÄĚm fakt nikde ÄĚádná zmínka. ÄĚádný foto nikde nebo bod na mapÄĚ na nÄĚj neupozorÄĚuje i kdyÄĚ jinak je popis kdejakýho jenom trochu zajímavého místa nebo objektu nejen v tomhle národním parku tady naprostá samozÄĚejnost! A to bylo pro mÄĚ vopravdu hodnÄĚ podivný a tím pádem i podezÄĚelý, ÄĚe jsem trochu znejistÄĚl. Tak, je pravda, ÄĚe se hodnÄĚ podobá mým

malýmu pÁ™iteli – samozÁ™ejmÁ›, kdyÁ¾ je patÁ™iÄ•nÁ› rozparádÁ›nej :-). Tak by se nebylo Ä•emu divit, Ä¾e na Wa ze zdejšich oficiálnÁ› neupozorÁ›uje. Vzhledem k prudérní, Puritány nastavený morálce tady v celý Americe. TakÄ¾e jeho ignorování by zase jen mohlo potvrzovat jeho existenci! Na svých stránkách Amík tenkrát dokonce psal, Ä¾e ani místo, kde Watchmana najdeš:, ne-mÁ›Ä¾e veÁ™ejnÁ› sdÁ›lit. Ale, kdyÁ¾ si mu napíšeš:, pošle info, kde pÁ™esná› ho najdeš:. TakÄ¾e mÁ›Ä¾e jenom napsat obecnÁ› Ä¾e je 4 míle od vizitoráku. A tak mÁ› napadlo není nakonec tak, Ä¾e skuteÄ•nej strÁ¾ce je vlastnÁ› schovanej – asi spí, nejspíš:. A je z nÁ›ho vidÁ›t jenom te jeho malej ztopoÁ™enej pÁ™itel! CoÄ¾ by zase dalo ostatním rozmÁ›rÁ™m Watchmana ale úplnÁ› jiný parametry! Ä™ek´ bych t KolodÁ›je, to minimálnÁ›, jestli ne vÁ›tší! Tedy, podobnej mýmu malýmu pÁ™iteli je, aÄ¾ na ten rolÁ•ek ovš co nemá. Ale, tady je to bez nÁ›j zkratka taková móda, Ä¾e ho tu vÁ›tšinou nemají. Asi nÁ›co jako pÁ™evzaly Ä¾eny o pornohereÄ™ek vyholování. A hned to zdÁ›vodnily hygienou, aÄ™koliv celý vÁ›ky pÁ™edtím to nikdo neÁ™ešil, protoÄ¾e nikomu ani nevadilo :-). UÁ¾ LáÄ•a, kdyÁ¾ se sem ve dvaapadesátým dostal a musel se kvÁ›li získání obÄ•anství pÁ™ihlásit d armády a jít bojovat do Koreje, mi Á™íkal, Ä¾e to vidÁ›l u spolubojovníkÁ™. Ä½e je to tady takovej místní zvyk, nemít rolák. U Ä½idÁ™ asi danej jejich náboÄ¾enstvím nebo tradicí a prostÁ™edím, odkud mají svý koÁ™eny. No a vÁ›tšina ostatních, proÄ•, to nejspíš od nich pÁ™evzala jako módní prvek, protoÄ¾e s moÁ¾nou hygienou to v týhle Ä•istotou pÁ™ímo pos nemÁ›Ä¾e v Ä¾ádným pÁ™ípadÁ› souviset. Tady ne! Stránky Amíka jsem uÁ¾ dávno zapomnÁ›l a kdo ví, jestli ješt Jenom ve mnÁ› z nich zbylo to tajemství, který Watchmana tady provází, kdyÁ¾ se o nÁ›m podle Amíka nemÁ›Ä¾eš: a nikde s nikým bavit, kdyÁ¾ uÁ™ednÁ› neexistuje. Ä€illi, PTÁT SE na nÁ›j je zhola nemoÁ¾ný. NÁ›co, jako by sis tím právnÁ› za pobyt v kriminálu, nebo tak nÁ›co. Taky, jaký by asi tak mÁ›lo význam se na nÁ›j ptát tÁ™eba ranÄ•era, kdyÁ¾ nevím, jestli mu tak Á™íkají i ostatní. No, moÁ¾ná by šel popsát podle vzhledu – tedy jeho malýho pÁ™ítele, jestli je to jak si mys Ale, do toho bych se tady urÁ›itÁ› veÁ™ejnÁ› nechtÁ›l pouštÁ›t i kdybych na to svojí angliÁ™tinou mÁ›l. CoÄ¾ ale stejnÁ› takÄ¾e je to vlastnÁ› jedno.. A tak jsem doma, ještÁ› pÁ™ed cestou, pÁ™í její pÁ™ípravÁ›, zapích´ kruÁ¾ítko do m zjistil, kde tady prochází hranice Ä•yÁ™ milí od vizitoráku. A taky pÁ™ibliÁ¾nÁ› odmÁ›Á™il tuhle vzdálenost na málo podrobný na vyhlídkový asfaltce, to dá rozum. BohuÄ¾el se v tomhle prostoru nacházelo i nÁ›kolik odboÄ™ek na prašný cesty, vedoucí pÁ™evÁ¾nÁ› v písku, kam mÁ›Ä¾eš vÁ›tšinou jenom s károu 4x4 a vysokým podvozkem. Tedy, nic p mÁ›. To byla špatná zpráva, protoÄ¾e by mohl být i nÁ›kde tam, v pustinÁ›.

Kdybych se na takový cestÁ› nÁ›kde zahrabal, taky bych se odtud uÁ¾ nemusel dostat zpátky – z lokality, kde nemusíš potkat lidi klidnÁ› nÁ›kolik dní a na teplomÁ›ru máš pÁ™es tÁ™icet uÁ¾ brzy ráno. Navíc pÁ™í nereg aby se o tobÁ› vÁ›bec vÁ›dÁ›lo, to tady nemÁ›Ä¾u v Ä¾ádným pÁ™ípadÁ› riskovat. Na pÁ™ípadnej prázkum okolní pouš tak káru musel škrtnout. V úvahu pÁ™ípadalo vytipovat dvÁ› tÁ™í cesty a zkusmo je projít pár mil pášky, kdyÁ¾ Watchmana z hlavní, na který jsem ho pÁ™edtím nikdy nevidÁ›l, nenajdu. Malej problém je tu akorát chodit mimo vyznaÄ•eny cesty, pokud k tomu nemáš svolení správy parku. Pak to je tady zakázaný. A to kvÁ›li moÁ¾nému pošlapání „Crypto-biotic Soil Crusts“, coÄ¾ je vlastnÁ› taková náÄ•ernalá Ä¾ivá biologická hmota, aÄ¾ 10 cm silná kÁ›ra, která tu sem tam nÁ›kde tvoÁ™í povrch zdejší pouštÁ›. Obsahuje totiÄ¾ kolonizující Ä¾ivot – pÁ™evÁ› bakterie, mechy, lišejníky, ale hlavnÁ› sinice Cyanobacteria – jo, pÁ™esná› tyhle Á™asy, o nichÄ¾ se pÁ™edp Ä¾e nejspíš pomohly zásadnÁ› s rozšíÁ™ením Ä¾ivota tady na planetÁ›! Uhlík z atmosféry vázaly na pÁ›du a naopak do atmosféry vypouštÁ›ly kyslík. Ä€ímÄ¾ vytvoÁ™ily podmínky pro Ä¾ivot i jiných forem Ä¾ivota.

Tahle Ä¾ivá pÁ›da váÄ¾e k sobÁ› pomocí bohatý síťÁ› vláken Ä•ástice hornin, který tak tvoÁ™í stabilní povrch, kterej je pa odolnej vÁ› Ä•i vÁ›tru a vodní erozi. A tím se pomalu postupnÁ› pÁ™emÁ›Á›uje mrtvá poušÄ™, tvoÁ™ením humusu pÁ™í odumírání týhle hmoty, aby se tu mohly uchytit rostliny. Biologická kÁ›ra totiÄ¾ váÄ¾e do pÁ›dy dusík, vodu a další Ä¾iviny a organický látky, který rostliny k Ä¾ivotu potÁ™ebují. A tak je jasný, Ä¾e šlapat po takových základních kamer Ä¾ivota tady pÁ™í pÁ™ístiÄ¾ení ti vyjde na pá›knÁ› velikej flastr. CoÄ¾ pÁ™í mých moÁ¾nostech by mi hodnÁ› znepÁ™íjem pobyt! I z malýho pošlapání se to tu obnoví aÄ¾ po minimálnÁ› sedmi letech, pÁ™í vÁ›tšim, tÁ™eba od káry, ta za padesát. Ale, to neznamená, Ä¾e bys tu nemohl mimo oficiální cesty vÁ›bec chodit. Je to pÁ™ece národní park pro lidi! Má sice chránit pÁ™írodu, ale taky umoÁ¾nit lidem jí vÁ›bec vidÁ›t a dostat se do ní! A protoÄ¾e se tu nachází i mnoho atraktivních, pro lezce vhodných, samostatnÁ› stojících skal, jako tÁ™eba populární 40 m vysoká Sova (Owl Rock), tak se k nim z hlavní nebo parkovištÁ› musíš nÁ›jak dostat. TakÄ¾e se nahlásiš správÁ› parku, dostaneš svolení a pohyb a poÄ•et lidí je zároveň regulovanej. RanÄ•er si tÁ› mÁ›Ä¾e zkontrolovat, takÄ¾e se kaÄ¾d toho i chová. Ä€illi, není to tak, jak by rádi zelení ekoteroristi u nás – absolutní zákaz vstupu na vykolíkováný území s nepÁ›vodní pÁ™írodou pod bohulibým dá›vodem ochrany pÁ™írody na vÁ›Ä•ný Ä•asy. Asi jak jsou zvyklí z nedávných dob v bolševika. NeÄ¾ vyjedu na prázkum, stavím se ještÁ› v návštÁ›vnickým stÁ™edisku. Pro dá›leÄ¾itý informace, jako je poÄ•así a taky co je novýho od mý poslední návštÁ›vy tady. Ä½ádný jeho foto poÁ™ád nikde, ani v mapÁ› nic, mezi suvenýry pro turisty taky nic, takÄ¾e nový je tu od posledka jenom ten novej vizitorák, co tu postavili. Taky klimaška v nÁ›m má poÁ™ád standardnÁ› 68 nastavených stupÁ›ň, prostÁ›, všechno pÁ™í starým. NechtÁ›jí z nikoho z návštÁ›vnikÁ™ pÁ™ípravit vo ten skvÁ›lej záÄ¾itek, kdyÁ¾ pak vyjdeš do tý stovky venku a dostaneš tak poÁ™ádnou ránu do palice :-). Dneska je naštÁ›stí jenom devadesátka (32°C), ale taky je ještÁ› brzy dopoledne, Ä¾e jo. To, Ä¾e jsem uÁ¾ Ä¾ádný fotky Watchmana potom nikde nenašel, pokud ta nÁ›kde je, si vysvÁ›tluju taky tím, Ä¾e vÁ›tšina uÁ¾ivatelÁ™ netu se uÁ¾ pohybuje nÁ›jakej Ä•as mimo mý zorný pole. T nepohybují já. Na Instagram, You Tube, Twitter nebo FB Ä•i jak se všechny ty sociální síťÁ› dneska jmenujou, nechodím. A stejnÁ› by tam admini Watchmana urÁ›itÁ› dlouho nenechali, protoÄ¾e jsem slyšel, Ä¾e zveÁ™ejňovat t Ä•ásti, navíc ještÁ› ve ztopoÁ™eným stavu, je tam zakázaný. Tak, Watchman za to sice nijak nemÁ›Ä¾e, Ä¾e jeho per ztopoÁ™enej, protoÄ¾e k tomu má nepochybnÁ› svý dá›vody a chová se naprosto pÁ™írozenÁ›, ale vykládejte to místním PuritánÁ™m. Tohle pÁ™ece není film, aby hlavy pomazaný zakazovaly ukazovat ztopoÁ™ený pÁ™írození jako nemravnost, kdy nejedná o porno! ProtoÄ¾e nejsem na fejsbÁ›ku, mám to jen z doslechu. Ale, majitel Zuckerberg na nÁ›m prý dokonce zakazuje uveÁ™ejňovat i fotky obleÄ•ený – pokud jsou vidÁ›t obrysy Ä¾enských bradavek pÁ™es obleÄ•ení, tedy vÁ›e TakÄ¾e nÁ›Ä¾ný stvoÁ™ení se bez dá›kladnÁ› vycpanýho postroje na tý svý pÁ™írozený ozdoba›, která se nám nÁ›kterým m

neobejde. Ať u ta ozdoba stojí na svém místě, bez hnutí, jako mladej voják na stráži, protože tak si to její obdivovatelé přejí, nebo se courá ve svém okolí bezprizorně, sem tam třeba chází. Co má ale pro nás, jejich fanoušků, taky svá práva, když je ten pohyb takovej provokativní? Ledabyly ležérní :-). Ať bych, ať v pád, ať by se neochladilo, si nejspíš musí asi preventivně přelepovat i bradavky. Samozřejmě, nejlepší bude tuhle část tůbec nefotit, a když u, nechlubit se s tím na sociálních sítích. No, zakazovat ukazovat takovou nážnou kámkou krájakou ztopořený bradavky bezesporu jsou, má jenom naprostej vymaťnej pokrytec a barbar. Přece nikdo nemá myslet vážně, ať by takovej náhernej detail ženský hrudi zpsobil, ať pátka společností zvlá a upadl nemravnosti. Takže, z tohohle vyplývá, jak by potom mohl někdo zveřejnit z dovolený třeba fotku Watchmana? – tedy, myslím to, co reálně přes den poád ukazuje - pokud tu někde je, jasně. Vyjel jsem z parkoviště do na průzkum. Minul tu ráky, ani dneska holt jejich foto nebude a vydal se k prvnímu oprávněnému bodu – Park Avenue. Už jsem tu míli mezi kolmými stěny ohraničující údolí sice, ale co když jsem něco přehlíd? Ta cesta a panoráma okolí jsou moc hezký. Hned zkrájím pozdravil faraona zas po dlouhý době, co jsem tu byl naposled. Jenomže, chodit tu mezi snejky, z toho nemám nikdy dobrej pocit. Jo, možná je turistů přemnoho u vyplašili, ale, co když ne? Naštěstí vyplašili, co jsem zjistil ale až na konci procházky. Pak zpátky po silnici pro káru na parkoviště a zase dál. Tak tady není. Projel jsem kolem Tmí klepen (Three Gossips), Ovce (Sheep Rock) a Babylonský věž (Tower of Babel) a taky Varhan (Organ). Ale, na ty dvě poslední jmenovaný jsem poád kráje se mi nepovedlo to v tý skále vidět. No nic, buď nemám dost přestavivosti, nebo jsem prostě hloupej. Já si to ale chytím vysvětluju tak, že jsem je nenašel to správný místo, odkud by to i hloupej poznal :-). Mám jsem tajnej tip, že tady někde za těmi skalami, by se možná mohl schovávat. Tak, když ho nevidím ze silnice, vrátím se sem a začnu pátrání z nejbližší cesty právě tady.

Nastartuju káru a vyráím dál, míím k Viklanu. To jsou ty zmiňovaný 4 míle asi tak. Dá se u něho zaparkovat, otočí zpátky nebo se vydat po jedné z těch praporených ven, do pouště. Chvilku není nic, jenom pustina, pak je vyhlídka na zkamenělý písečný duny v dálce – nic zajímavýho pro toho, kdo míí do národního parku Zion, taky v Utahu jen víc na jihu. Tam si jich užije, zblízka až a jsou fakt nádherný! A pak už začala na opačný straně silnice souvislá Velká židovská, teď dopoledne přání nasvícená je nízkým sluncem od východu. Je zakončená skupinou skalních věží (Rock Pinnacles), asi tak míli od velkého Viklanu (hmotnost prej 3500t po novu, ale tohle já nehmotnil, jen odněkud zkopíroval).

Mám zrovna veliký štěstí, že se tu má už tak pomalu courat a pátrat po Watchmanovi, protože za mnou momentálně nikdo nejede. Silnice je tu fakt úzká, poád dvojíťá nikde nepřerovaná plná žlutá uprostřed, bez turnoutů, tj. míst pro uhnutí z cesty, abys umožnil přejíždět těm rychleji za tebou. Fleky, který se v takových úsecích dají využít ale i k zastavení. I když je povolená rychlost jenom asi 40 MPH, většinou tu jezdí tak o 5 víc. Ale i kdyby ses tu, v týhle pustině, plahočil jen dvacítkou, přejíždět tu dvojitou, aby přejížděli, by si tu vopravdu nikdo netroufnil. A zdržovat pomalou jízdou, když sem přijede roň přemilión zvědavých návštěvníků, nejde je na tak relativně malej park docela dost. A který návštěvník z daleka chtějí projet celej Západ tady za pár dní, takže i tenhle park musí stihnout nafotit třeba jen za pouhej jeden den! Proto je na týhle hlavní většinou poád někdo. Už jsem z dálky propátral několik vztyčených tíhlých obelisků, ale poád nic. Napadlo mě, že jestli by mohl být, tady je největší šance – v části skalních věží! Mám Anděl strážnej mě neopustil a b k mému zájmu o Watchmana hodně shovívavej, jak jsem brzy zjistil. A tak jsem ho nepřehlíd – BYL TAM! Stál hrdě vztyčeně, před hradbou skal. Jo, to bylo teda hodně rychlý hledání! A hlavně – bez námahy :-). Sjel jsem co nejvíc ze silnice na písenej okraj, aby mě káry mohly připadně přejíždět a v rychlosti fotil – než mě tu na místních strážců společenský morálky jako totálního ne-mravu! Jenomže, čtyřnásobný zvěř a není nic moderního, digitál je nebyl. A protože poád nikde nikdo na dohled, v rychlosti jsem dostal bláznivej nápad. Těch asi sto dvě stě metrů k němu přeběhnout a vyfotit si ho přání zblízka! A hned jsem to i provedl. Přikřeveně jsem dával veškerou energii, aby se vyhýbal těm ostrým hranám života, aby ho nebylo zmařeného po mně moc a k cestě využít holou skálu tvořila dobrou částku cesty i když se mi tím vzdálenost o pár desítek metrů natáhla. V rychlosti jsem udělal pár fotek a přikřiveně, přiskokama, jako na vojně, honem rychle zpátky, než mě tu chytanou. A měl jsem to akorát! Sotva jsem se do káry a vyjel zase na asfalt, projela kolem z protisměru kára raněra. Tak to bylo vo chlup! Na parkovišti před Viklanem jsem zastavil se dodatečně vydýchat a šel si ho po nově udělaným chodníku zase obejít, jako tady všichni, když u tu jsem. A protože jsem teď už měl spoustu volného času, když to hledání bylo tak rychlý a pokračoval jsem pak dál, do oblasti Oken (Windows Section), kde je tahle denní doba nejlepší na focení úžasný Dvojitý brány (Double Arch). Abych si užil znovu tu zdejší jedinečnou přirodu, která nezevšední nikdy.

Akorát jsem poád nemohl přejít na to, jak to, že jsem si předtím nikdy Watchmana nevšiml? Ať odpoledního návratu, mi to už bylo všechno jasné – Watchman je vidět nejlíp dopoledne, když je dobře osvětlen! Odpoledne, jak se slunce přehoupne na druhou stranu, je ve stínu tý hradby skal, co tvoří The Great Wall, Velkou židovskou, dost nevyraznej na tmavém, stejně barevným pozadí, takže si ho pak věc nemusí všimnout. . . . Zvláště, když o něm jeden neví a nemá důvod se dívat do míst, kde mapa na nic zajímavýho, že by tam bylo, neupozoruje. Teď už zbývalo jenom pokračovat, než se vrátím domů, abych nechal vyvolat film a dozvěděl se, jak povedly.. * * * * *

Uběhlo sedm let a jsem v Arches zas. Dneska chci pro změnu odhalit tajemství Ohnivé pece. Tedy, bude to až za tři dny, protože to byl nejbližší volnej termín na návštěvu tohoto skalního labyrintu přístupnej jedině s průvodcem, ale i tohle je v sezóně úspěch, ať takhle málo. A když jsem se zapsal, jedu se mrknout, co je tu novýho. Novej asfalt je vidět hned. A u Watchmana přímě naproti na jeho straně přídělaný turnouty, dva malý fleky, tak na šest kár celkem Bezpochyby pro focení!

Jenže jenom kousek parku je na druhý straně, dokonce několik desítek metrů dlouhý a široký parkovací pruh i pro autobusy nebo RV!!! Kdo by to byl někdo, tady, u Puritánů. No možná takovej nápad s focením zblízka mělo po víc lidí, když se o Watchmanovi sptandou dozvěděli nebo si ho náhodou všimli. A správě parku nezbylo nic jiného, když tu dělali novou asfalt, než to vybudování parkovací plochy na zastavení pro focení. Když udělat k němu chodník by bylo na tuhle společnost tady a její morálku jenom moc :-). Myslím, že ti s vhodnou orientací si mohou jeho malýho pátele dobře užít. Ale bych, že má dobrý tvar i velikost i tvar – ale, posoudit objektivně to neumím, jsem totiž orientovaný opačně. A jinak jsem docela rád, že tu nikdy v parku nekempuju a tudíž se ani nevyskytuju v noci. Když tu Watchman prochází parkem a hlídá to tu, určitě bych bál, potkat ho tady. I kdyby byl hodnej, jako třeba obr Koloděj. Protože si ani dost dobře nedovedu představit, jak moc velký – i kdyby byl malej – tenhle obr musí být, když má tak velkého malýho pátele, i kdyby ho měl moc velký. . . . Se spaním nemívám žádné problém, ale že se tomuhle stráci po noční – i když po každých zdají ty erotické který mají evidentně zásadní vliv na momentální stav jeho penisu – jiný vysvětlení pro to totiž nemám – mu trochu závidím. Na druhou stranu mu to přejdu. Protože noc co noc bez přestání už tak dlouho, doslova za každého tady počívá hlídat všechny nádheru v okolí, aby ji mohlo vidět je moc a moc lidí i po nás, a už tu my dávno nebudem, není určitě žádná sranda. Takže si to tenhle obrovitý stráce bezesporu zaslouží.

TOULAVEJ Jo, a tady se doufám že máš tyhle fotky ukázat, tady je svět je normální...